

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanke Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr.sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske banke za obnovu i razvitak iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. Š. iz Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 14. studenog 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/18-01/442, URBROJ: 401-01/10-18-2 od 28. svibnja 2018.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika točkom 1. izreke poništio je rješenje tužitelja (dalje: HBOR), Broj: 15/2018 od 7. svibnja 2018., točkom 2. izreke zainteresiranoj osobi, H. Š., odobrava se pravo na pristup preslici popisa svih korisnika kredita koje je HBOR kreditirala u razdoblju od 1. do 31. ožujka 2018., uz iznose kredita. Točkom 3. izreke tužitelju se nalaže da postupi sukladno točki 2. izreke u roku od trideset dana od dana zaprimanja rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je prvostupanjskim rješenjem zahtjev zainteresirane osobe odbijen na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) odnosno zbog zlorabotrebne prava na pristup informacijama, što je tuženik prihvatio u svojim ranijim rješenjima. U tužbi navodi sve zahtjeve koje je podnijela zainteresirana osoba te smatra da je očito da podnositelj uzastopnim istovjetnim zahtjevima opterećuje rad tužitelja. Poziva se na odredbe Zakona o Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak (Narodne novine, broj 138/06. i 25/13., dalje: ZoHBOR) i Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, broj 159/13., 19/15. i 102/15., dalje: ZOKI) navodeći kako obavlja bankovne poslove i da je u svom poslovanju obvezan čuvati bankovnu tajnu. U pogledu korištenja javnih sredstava poziva se na odredbe Zakona o transparentnosti tokova javnih sredstava (Narodne novine, broj 72/13. i 47/14.) te navodi način rada Europske investicijske banke i propisa po kojima posluje. Ujedno se poziva i na propise Europske unije, članak 15. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Smatra da je iz tužbe vidljivo da zainteresirana osoba zlorabotrebjava pravo na pristup informacijama, a tuženik pogrešno smatra da bi se samo zbog činjenice što se tužitelj (dijelom) financira javnim sredstvima, trebao primijeniti članak 16. stavak 3. ZPPI-a, koje mišljenje tuženika je u suprotnosti s

činjenicom postojanja ograničenja iz navedenih Zakona, propisa EU, kojima se u odnosu na tužitelja sustavno regulira pristup informacijama i u kojima nema automatizma dostave istih, zbog čega postoji obveza zaštite bankovne tajne. Predlaže da se usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje, a podredno da se predmet vrati tuženiku na ponovno odlučivanje. Tužitelj ujedno predlaže ovom Sudu da prekine ovaj spor i zatraži od Suda EU tumačenje je li odredba članka 16. stavka 3. ZPPI-a usklađena s pravom EU. Također predlaže da se spor prekine do okončanja postupka u povodu zahtjeva za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude koji je protiv presude ovoga suda poslovni broj: UsII-101/15-5 od 2. rujna 2015., Državno odvjetništvo Republike Hrvatske podnijelo Vrhovnom sudu Republike Hrvatske.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da u potpunosti ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Smatra neosnovanim navode tužitelja što je u pojedinim slučajevima ocijenio da zainteresirana osoba zlorabljuje pravo na pristup informacijama, jer to ovisi o okolnostima konkretnog slučaja. U ovoj upravnoj stvari mjerodavne su odredbe ZPPI-a, a ne ZoHBOR i ZoKI-a, a prema odredbi članka 16. stavka 3. ZPPI-a informacija o raspolaganju javnim sredstvima mora biti dostupna javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa. Smatra kako ne postoji nikakva sumnja da tužitelj raspolaže javnim sredstvima te nalazi nepotrebnim pozivanje tužitelja na propise EU, jer je ZPPI usklađen s pravom EU. Ukazuje na presude ovog Suda kojima su potvrđivana rješenja tuženika i tužitelju, između ostalog, odobrena dostava popisa korisnika kredita u različitim razdobljima. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu smatra da tužitelj nije kreditna institucija i da se pogrešno poziva na obvezu čuvanja bankovne tajne. S obzirom da pristup podacima o raspolaganju javnim sredstvima mora biti dostupan automatski svakome, to u takvim slučajevima ne postoji mogućnost zlorabe prava na pristup informacijama. Smatra da je neosnovano pozivanje tužitelja na propise EU. Poziva se na dopis Vlade Republike Hrvatske u pogledu primjene članka 16. stavka 3. ZPPI-a te se poziva na presude ovoga Suda.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prije svega valja istaknuti da je ovaj Sud rješenjem poslovni broj: UsII-274/18-2 od 11. srpnja 2018. prekinuo upravni spor do donošenja odluke Suda EU u predmetu broj C-90/18. S obzirom da je Sud EU donio rješenje povodom zahtjeva ovoga Suda, prestali su razlozi zbog kojih je predmetni upravni spor prekinut, te je rješenjem ovog Suda, poslovni broj: UsII-274/18-5 od 19. rujna 2018., određen nastavak upravnog spora. U odnosu na podnesak tužitelja da ovaj Sud ponovi zahtjev za prethodno pitanje navodi se, da se u ovom predmetu ne radi o bitno drukčijim činjeničnim, odnosno pravnim okolnostima u odnosu na predmet u kojem je Sudu EU podnesen zahtjev za prethodnu odluku, niti su nastupile neke nove okolnosti pa se ne nalazi potrebnim ponovo podnijeti taj zahtjev.

U odnosu na navode tužbe valja istaknuti da ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika da tužitelj raspolaže javnim sredstvima, jer to proizlazi iz odredbe članka 5. stavka 2. ZoHBOR prema kojoj temeljni kapital HBOR-a uplaćuje Republika Hrvatska iz državnog proračuna, a sukladno odredbi članka 8. stavka 2. ZoHBOR, Republika Hrvatska jamči za obveze HBOR-a bezuvjetno, neopozivo i na prvi poziv te bez izdavanja posebne jamstvene isprave. Stoga u konkretnom slučaju dolazi do primjene odredbe članka 16. stavka 3. ZPPI-a, prema kojoj su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak. Stoga ovaj Sud prihvaća stajalište tuženika da tužitelj nije pravilno postupio kada je odbio zahtjev zainteresirane osobe smatrajući da podnošenjem većeg broja zahtjeva zlorabljuje pravo na pristup informacijama. Uz navedeno valja istaknuti kako stranke ne navode da bi se

radilo o informacijama koje predstavljaju klasificirani podatak, što znači da tražene informacije trebaju biti dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa. S obzirom da je pravo na pristup informacijama regulirano odredbama ZPPI-a u pravu je tuženik kada navodi da u tom pogledu odredbe propisa iz drugih oblasti koje tužitelj navodi u tužbi nisu od utjecaja na ocjenu zakonitosti rješenja tuženika.

S obzirom na navedeno Sud nalazi da prigovori tužitelja u tužbi nisu odlučni niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja tuženika, te sud nije našao osnove osporeno rješenje poništiti kao je to zatražio tužitelj, slijedom čega je odlučeno kao u izreci presude pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

U Zagrebu 14.studenog 2018.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.